

Ma temetik Tamás Gáspár Miklóst

BÚCSÚ Próbáltam megszámlálni, hányan vannak, akik miatt azt mondanám, megérte itt ragadni (hosszú történet, végtelen tépelődés). Hárman már halottak.

Megyesi Guszti sorait faltam, azon (nagyon) kevés nem angol-szász riporterek közé tartozott, akinek a szövegeiben frissességet, szellemességet találtam; volt idő, hogy évente egyszer vagy kétszer találkoztunk és viszonylag hosszasan beszélünk, mindig zavarban voltam, alig hittem el, hogy tudja a nevem. **Eörsi Pista** két könyvét

(Emlékezés a régi szép időkre; Be-dobom a törülközőt) a rendszer-váltások elején olvastam, mind-

Megtanított például arra, hogy az érzelmeknek éppúgy helye van a szövegben, mint az értelemnek.

kettő lenyűgözött, egyenes volt és következetes, kőkemény, meg nem alkuvó. Néhány évvel később

személyesen is megismerhettem, és kiderült, hogy életét is úgy élte, ahogyan írt. A megalkuvások, elhallgatások, becstelenségek, leszámolások és árulások világa után nyíltsága és küzdőszelleme csodálatra méltó volt. Ahhoz, hogy találkozassunk, kellett a Narancs is, meg Vagesz persze, ez egy másik történet, említés szintjén ide tartozik mégis.

A harmadik óriás Tamás Gáspár Miklós volt. Mindig megtiszteltetés volt kéziratot kapni tőle, gyakran nem faxon küldte, hanem

személyesen hozta a szerkesztőségbe, átadta a köteget: nem használt író- vagy számítógépet, kézzel írt lapokkal érkezett. Csodájára jártunk (én legalábbis biztosan) a gyönyörű betűknek, kéziratát látni is esztétikai élmény volt. Aztán a tartalom, a szikrázóan szellemes, okos, tájékozott és műves szöveg. Sose tudtuk, mennyit fog írni, mekkora terjedelmű szöveget ad, de kit érdekel?, szinte bármit kihagytunk volna, de Gázsinak legyen helye. Ötven sem volt, ereje teljében, leült a fotelbe

és mesélt, adomázott, tulajdonképpen tanított.

Megtanított például arra, hogy sose tudunk eleget (tessék olvasni és olvasni), hogy mindent érdemes megkérdőjelezni, hogy az érzelmeknek éppúgy helye van a szövegben, mint az értelemnek. Hogy a nosztalgia is életünk része. Később keserűbb lett, vagy inkább realista, már a netet is használta, de olvasni élmény volt, akkor is, ha néha nehéz. A szembesülés néha nehéz. Ma temetik.

MAKAI JÓZSEF